

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Osztrák Köztársaság nem tette meg az irányelv fogyatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseinek szövetségi szintű átültetéséhez, illetve tartományi szinten, kivéve Bécs és Alsó-Ausztria tartományokat, az átültetéshez általában szükséges intézkedéseket, illetve ezekről nem értesítette a Bizottságot.

(¹) HL L 361., 15. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 22-én benyújtott kereset

(C-134/05. sz. ügy)

(2005/C 143/30)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Traversa, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, 2005. március 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

1. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenységnek a helyi rendőrhatalóság (Questore) által kibocsátott engedélyhez kötésével;
2. az engedély érvényességének a kibocsátás szerinti megye területére történő korlátozásával;
3. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenység gyakorlásának az engedélyben kifejezetten megjelölt helyiségekhez kötésével;
4. a tevékenységet végző engedélyében nem szereplő tartományban történő tevékenységgyakorlás meghatalmazott képviselő részére történő megbízás átadásához történő kötésével;
5. a tevékenységet végzők arra történő kötelezésével, hogy egy táblázatban látható módon közzétégyék mindazokat a műveleteket, amelyeket ügyfeleik érdekében végezhetnek;
6. annak előírásával, hogy a helyi rendőrhatalóság (Questore) az engedélyt további előírásokhoz kötheti;
7. a tevékenységet végzők tarifa-megállapítási szabadságának korlátozásával;
8. a hitelbehajtási tevékenységnek a banki és hitelintézeti tevékenységről szóló 385/93. sz. törvényerejű rendelettel összeegyeztethetetlennek történő minősítésével

az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK-szerződés 43. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1. A rendőrhatalósági engedély követelménye nem egyeztethető össze az EK 49. cikkel, mivel ezt minden, valamely más tagállamban letelepedett szolgáltatóra kell alkalmazni, azonban anélkül, hogy figyelembe kellene venni, hogy ezek a szolgáltatók eleget tettek-e a származási országuk jogszabályai által ugyanezen közérdek védelme céljából előírt kötelezettségeiknek.
2. Olaszország területe jelenleg 103 megyére (provincia) oszlik. Ennek következtében, ha egy közösségi vállalkozó, aki Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét Olaszország területének jelentős részére kívánja kiterjeszteni, az engedély iránti kérelmet annyiszor kell benyújtania, ahány megyére oszlik az a terület, ahol tevékenységét folytatni kívánja, tehát 103 kérelmet kell benyújtania, ha Olaszország egész területén szándékozik letelepedni és tevékenységét gyakorolni.
3. Valamely társaságnak, amely Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét meghatározott kiterjedésű területre kívánja kiterjeszteni, nem csak hogy többféle engedélyt kell beszereznie, hanem annyi helyiségről is kell gondoskodnia, ahány engedélyt beszerezett, és ahány megyében tevékenységet végez. Ez a kötelezettség bizonyosan aránytalan, tekintve ennek a vállalkozók számára okozott költségeit, túl azon, hogy mindez nem nélkülözhetetlen a tevékenység gyakorlásához. Továbbá, a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.
4. Valamely, tevékenységét jogszerűen gyakorló gazdasági szereplőnek tevékenységét Olaszország egész területén gyakorolnia kell tudni, anélkül, hogy megbízási szerződést kellene kötnie egy közvetítővel, abban az esetben, ha a gazdasági szereplő azon a megyén kívül szándékozik tevékenykedni, amelyre az engedélyt megkapta. Ez, az ugyanabban a tevékenységi körben működő közvetítő a megbízó potenciális versenytársa, ráadásul megbízóhoz fordulni többlet idő- és költségráfordítást jelent a megbízó számára.

5. A műveletek táblázatának a helyiségben látható módon történő közzétételének kötelezettsége azt feltételezi, hogy a gazdasági szereplő szükségszerűen rendelkezik valamilyen helyiséggel a szóban forgó tevékenység végzése céljából. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.
6. A megyei rendőrhatalóság (Questore) számára meghagyott azon lehetőség, hogy a hitelek behajtásának engedélyezését nem pontosan meghatározott „további előírásokhoz” kötheti, nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlata által megkívánt átláthatóság és tárgyilagosság feltételeinek, még ha a Questore hatáskörét a jogszabályok és az elérendő cél korlátozzák is.
7. A tarifa-megállapítási szabadság korlátozása akadályt jelent a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtt. Egy új gazdasági szereplőnek ugyanis, amely megpróbál belépni egy adott piacra, érvényesülnie kell versenytársaival szemben, és a szolgáltatások ára elsődleges fontosságú tényező az ügyfelek megszerzésében.
8. Az olasz jogszabály által előírt, a banki és hitelintézeti tevékenység gyakorlatával való összeegyeztethetlenség más tagállamok banki és hitelintézeti gazdasági szereplői számára a hitelek behajtása tevékenységének Olaszországban történő gyakorlásának tilalmával oldható fel, a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás EK-Szerződés által garantált szabadságára való hivatkozással.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. március 22-i végzésével a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-138/05. sz. ügy)

(2005/C 143/31)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. március 22-i végzésével, amely 2005. március 25-én érkezett a

Bíróság Hivatalához, a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Alkalmazhatja-e a nemzeti bíróság a növényvédőszer-irányelv ⁽¹⁾ 8. cikkét az ugyanezen irányelv 23. cikkében meghatározott határidő lejártát követően?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a biocid termékekről szóló irányelv ⁽²⁾ 16. cikkét, hogy annak jelentése azonos a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdésével?
- 3) A növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését a fennálló helyzet fenntartására irányuló kötelezettség tekintetében úgy kell-e értelmezni, hogy egy tagállam fennálló rendszerét vagy gyakorlatát csak olyan mértékben változtathatja meg, amennyiben ez a növényvédőszer ezen irányelv szerinti engedélyezésével kapcsolatos közelítést eredményez?
- 4) Ha a 3) kérdésre adott válasz nemleges:

Tartalmaz-e növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a nemzeti szabályok megváltoztatására vonatkozó korlátokat a biocid termékek forgalomba hozatala tekintetében, és ha igen, melyek ezek?

- 5) Ha a 4) kérdésre adott válasz nemleges:

Milyen ismérvek alapján kell megítélni, hogy olyan intézkedésekről van-e szó, melyek a növényvédőszer-irányelvben előírt célt komolyan veszélyeztetik?

- 6) Amennyiben a 2) kérdésre adott válasz nemleges:

a) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy ha egy tagállam engedélyezi a területén olyan növényvédőszer forgalomba hozatalát, amelyek az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmaznak, amely hatóanyagok azonban az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak, akkor figyelembe kell venni a 4. cikk rendelkezéseit is?

b) Úgy kell-e értelmezni ezen túlmenően a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben egy tagállam engedélyezi a területén az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmazó növényvédőszer forgalomba hozatalát, amely ható-